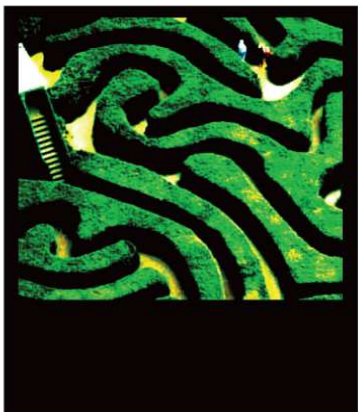
LABERINTS

Vicenç Ambrós i Besa

AJUNTAMENT DE LLUÇÀ Santa Eulàlia de Puig-oriol | Club de Lectura de Lluçà | Monestir de Lluçà

Vetllada literària amb textos de

LABERINTS

*Un recull de narracions –**històries, cartes i discursos**– sobre misteris, trencaclosques, anècdotes o reflexions irròniques escrites entre 1999 i 2014.*

*L'acte, d'accés lliure i gratuït, tindrà lloc al Monestir de Santa Maria de Lluçà el proper **divendres, 27 de novembre**, a partir de les **vuit del vespre**.*

*

Programa

- *Primera part*

Salutació i benvinguda en nom de l'equip de govern de l'Ajuntament de Lluçà.

*Presentació del llibre per part d'**Eva Boixadé**, que conduirà l'acte. Intervindrà l'autor.*

- *Segona part*

*Lectures de diversos relats amb les veus d'Eva Boixadé i de l'autor, així com de diversos membres del **Club de Lectura de Lluçà**: Teresa Erra, Gemma Gallorte (amb l'acompanyament musical de Gerard Cuní), Teresa Jiménez i Laura Villena.*

*La vetllada s'amenitzarà amb la música de **Jaume Noguera**.*

Vaig obrir, emocionada, la reixa que feia de porta al jardí. Una màquina del temps em va transportar, en un instant, a la infantesa. Veia la gespa ben tallada, el gronxador, el caminoi que baixava costa avall fins a la cala, la taula del porxo, la campaneta que ens advertia de l'àpat... Sentia les riallades intermitents, les advertències agudes de la mare, els consells benèvols de l'àvia, el càntic festiu dels ocells i la cridòria de tota la cosinalla escampada als quatre vents. I em veia a mi mateixa lluint aquell vestidet blau cel que em feia sentir princesa, amb les sabates de xarol i la cabellera rossa alçada al vent com una bandera.

Un molest ble de cabells blancs em va tornar, de cop, a les portes del segle vint-i-u. El vent començava a bufar, i calia reprendre la marxa. El cancell d'Almirna m'esperava, fosc i glacial, a cinquanta metres.

L'enigma d'Almirna

*

No m'emporto res d'enlloc, perquè tot arreu és casa meva, ni vull res de ningú, perquè tothom és part de mi. Jo només he estat allò que cadascú de vosaltres heu desitjat, cregut i volgut que fos. Les persones no som exclusivament un cos, una ment i un nom. Les persones, per damunt de tot, som una part d'altres persones, i vivim o morim en funció de la força de l'oblit.

El vestit jaqueta de Julieta Valls

*

Al capdavall, la música constituïa una de les grans virtuts dels éssers humans, el punt de trobada per excel·lència que, sense pal·liar ni esmorteir les impredictibles vel·leïtats de les persones, n'evidenciava la cara més innocent, fràgil i pura.

Un breu parlament

*

Recordo com si fos ahir el dia que la senyora Antònia va arribar a la Residència. Era un simpàtic belluguet de seixanta-quatre anys –o setanta-cinc segons el seu carnet d'identitat–, d'estatura més aviat reduïda i amb un posat enèrgic, murri, contumaç i coratjós.

Discurs d'agraïment a ritme de bolero

*

Estic content de saber que la iaia m'estimava tant. Sovint repetia que tothom té molta feina i massa pressa, i que no serveix de res córrer tant per arribar al mateix lloc. Estava contenta, amb mi, perquè jo era l'únic que feia companyia als animalons. Pobrets, tan macos com són!

Peixets de colors

*

Encara gràcies de l'americana! Si no la portés, se'm veuria un estampat a la camisa que riu-te tu del mapamundi. I l'aventura de la corbata és una guerra perduda. La mare, que de jove era comunista, la fa córrer cap a l'esquerra, i el pare, més conservador que l'oli de les sardines enllaunades, ve després i l'empeny cap a la dreta. Sort de la socialdemocràcia i del liberalisme moderat dels avis, que m'ajuden a centrar el nus.

Amb tots els ets i uts... o gairebé

*

I què n'espera, la gent, de mi? Bé, doncs, tal com us ho plantejaré, no sembla ni gaire complex ni massa compromès. Es tracta d'intervenir en el moment oportú, estrafent les contorsions ineludibles i emprant el to de veu adient per tal de declamar, amb incisiva precisió, les paraules entenedores, escaients, previsibles, originals, amables, emotives, concises i ben triades que tothom espera sentir. Ja ho veieu, tant de bo fos així de fàcil emplenar la declaració de la renda.

Per tot plegat, moltes gràcies!